

De positie van de klager in de procedure bij de Geschillenkamer

A. Inleiding

Sinds de inwerkingtreding van de AVG¹, kreeg de GBA uitdrukkelijk een handhavende rol. Daarom werden in de schoot van de GBA een Inspectiedienst en een Geschillenkamer opgericht.

De Geschillenkamer is het administratief geschillenorgaan van de GBA. Zij heeft tot taak tussenbeide te komen om de regels te doen naleven in zaken die bij haar aanhangig worden gemaakt en dit op basis van een klacht van een burger dan wel in het kader van een inspectie uitgevoerd op eigen initiatief van de GBA². Ook behandelt zij grensoverschrijdende zaken in het kader van de samenwerkingsprocedure als bedoeld in artikel 60 van de AVG. Zij heeft de bevoegdheid om diverse corrigerende maatregelen alsook administratieve boetes op te leggen.

De indiening van een klacht betreft dus één van de mogelijkheden om een handavingsprocedure te initiëren. De Geschillenkamer probeert om klachten op een zo laagdrempelig mogelijke manier te behandelen, maar respecteert hierbij wel de elementaire proceswaarborgen zoals het recht op verdediging en het recht op tegenspraak.

De Geschillenkamer wordt echter geconfronteerd met een enorme hoeveelheid aan klachten, waardoor zij zich genoodzaakt ziet om prioriteiten te stellen. Bovendien dient zij bij de behandeling van klachten toepassing te geven aan nationale wetgeving die op bepaalde punten onvolkomen en/of onduidelijk is. Zij interpreteert deze wetgeving daarom op een manier die de efficiënte en effectieve toepassing van het Europees recht inzake de bescherming van gegevens waarborgt.

Krachtens de artikels 51.1, 51.2 en 52.1 van de AVG moeten de lidstaten immers één of meerdere onafhankelijke autoriteiten belasten met het toezicht op de toepassing van de AVG om aldus de vrijheden en grondrechten te beschermen van natuurlijke personen bij de verwerking, en om het vrije verkeer van persoonsgegevens binnen de Unie mogelijk te maken. De GBA is in België de toezichthoudende autoriteit die hiervoor verantwoordelijk is³.

Het verzekeren van het nuttige effect van het Europese recht is een van de belangrijkste taken van een toezichthoudende autoriteit. De Geschillenkamer van de GBA moet zich daarom (pro)actief kunnen opstellen. Haar (tussen)beslissingen zijn evident gebaseerd op de vigerende wetgeving. Maar waar de wetgeving haar die appreciatiemarge laat, streeft de Geschillenkamer in haar (tussen)beslissingen steeds naar oplossingen die bijdragen aan het nuttige effect van het Europees recht. Met onderhavige nota wenst zij meer transparantie te scheppen over het beleid dat zij ter zake voert.

¹ Verordening (EU) nr. 2016/679 van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG.*

² De Inspectiedienst is het onderzoeksorgaan van de GBA. Dit betekent dat hij belast is met het onderzoek van klachten over en ernstige aanwijzingen van inbreuken op de wetgeving inzake persoonsgegevens. Er bestaan verschillende manieren om een onderzoek te laten opstarten door de Inspectiedienst. Hij kan dit bv op eigen initiatief of op initiatief van het Directiecomité. Ook de Geschillenkamer kan de Inspectiedienst vatten, met name als zij een klacht ontvangt waarvoor onderzoek nodig is.

³ Zie ook artikel 8 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, artikel 16 van het Verdrag inzake de werking van de Europese Unie en artikel 51 van de AVG.

B. Aan welke ontvankelijkheidsvoorwaarden dient een klacht te voldoen en door wie kan deze ingediend worden?

Belangrijkste wetgeving⁴:

- Art. 57.1. & 77 AVG
- Art. 58 & 60 WOG⁵
- Art. 220 WVG⁶

Een klacht moet volgens de wetgeving gedateerd en ondertekend zijn, in het Frans, Nederlands of Duits zijn opgesteld en een uiteenzetting van de feiten bevatten. Bovendien moet het onderwerp van de klacht tot de bevoegdheid van de GBA behoren.

Interpretatie en toepassing door de Geschillenkamer

Indien de klacht betrekking heeft op de uitoefening van rechten, vraagt de GBA aan de potentiële klager om eerst zijn rechten uit te oefenen voordat hij een klacht indient⁷. Ook indien zijn klacht over een andere kwestie gaat (bv: de klager vindt dat zijn gegevens zonder zijn toestemming worden verwerkt), dan kan het eveneens nuttig zijn dat hij eerst met de verwerkingsverantwoordelijke contact zoekt, alvorens een klacht in te dienen.

In de meeste gevallen is de klager een “betrokkene” in de zin van de AVG⁸, wat betekent dat het om een natuurlijke persoon gaat die stelt dat zijn eigen persoonsgegevens worden verwerkt op een manier die in strijd is met de regels inzake gegevensbescherming.

De Geschillenkamer⁹ besliste dat niet alleen betrokkenen in de zin van de AVG¹⁰, maar ook andere personen de mogelijkheid hebben om een klacht in te dienen, op voorwaarde dat zij bovenstaande ontvankelijkheidsvoorwaarden respecteren en dat ze voldoende belang hebben. Het louter nastreven van een publiek belang volstaat hierbij niet. Een klager die geen betrokkene is in de zin van de AVG moet dus kunnen aantonen in welk opzicht hij persoonlijk in verband kan gebracht worden met de gegevensverwerking waarover hij zich beklagt.

C. Mogelijke reacties van de Geschillenkamer op een ontvankelijke klacht

Belangrijkste wetgeving¹¹:

- Art. 4, punten 16), 22) & 23), AVG en art. 56, 57.1. & 77 AVG
- Art. 94, 95, 98, 99, 100 & 101 WOG

Interpretatie en toepassing door de Geschillenkamer

De Geschillenkamer is niet verplicht om elke ontvankelijke klacht die zij ontvangt ook ten gronde te behandelen. Zij gaat voor elk klachtdossier na of en in welke mate het gepast is om de inhoud van de

⁴ Zie bijlage bij deze nota.

⁵ Wet van 3 december 2017 tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit.

⁶ Wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens.

⁷ Mocht dit in bepaalde gevallen onhaalbaar zijn (bv. omdat de verwerkingsverantwoordelijke niet reageert), dan kan deze stap overgeslagen worden.

⁸ Zie artikel 77.1 *juncto* artikel 4, 1), AVG.

⁹ Beslissingen nr. 30/2020 (randnummers 4 e.v.) en nr. 80/2020 (randnummers 47 e.v.).

¹⁰ Klagers die beantwoorden aan de AVG-kwalificatie worden potentieel in hun subjectieve rechten geraakt, aangezien hun vordering per definitie handelt over een verwerking van hun eigen persoonsgegevens. Zij geven dus blijk van een belang.

¹¹ Zie bijlage bij deze nota.

klacht te onderzoeken¹². Zij beschikt daarbij over een beoordelingsmarge die mee bepaald kan worden door verschillende overwegingen, zoals de prioriteiten vastgelegd door het Directiecomité, de ernst van de klacht, de mate waarin de Geschillenkamer doelmatig en efficiënt in het klachtdossier kan optreden, en het seponeringsbeleid van de Geschillenkamer. Indien de Geschillenkamer oordeelt dat het niet gepast is om de inhoud van de klacht te onderzoeken, wordt deze geseponeerd.

De klacht kan om technische redenen worden geseponeerd (bijvoorbeeld omdat er geen overtreding van de AVG kan worden vastgesteld) of om redenen van opportuniteit (om de redenen hierboven genoemd). In beide gevallen zal de Geschillenkamer – in overeenstemming met de rechtspraak van het Marktenhof¹³ - motiveren waarom in de specifieke situatie van het geval geen gevolg wordt gegeven aan een klacht.

Indien zij beslist dat een inhoudelijke behandeling gepast is, kan de Geschillenkamer de volgende stappen ondernemen:

1. Een bijkomende informatievraag stellen indien het dossier op sommige punten onduidelijk of onvolledig is¹⁴. Van zodra de Geschillenkamer deze bijkomende informatie heeft ontvangen, zal zij één van de vier onderstaande stappen initiëren:
2. Behandeling ten gronde. De Geschillenkamer kan beslissen dat het dossier gereed is voor behandeling ten gronde en de partijen uitnodigen om verweermiddelen in te dienen (zie verder punt D)¹⁵. Vaak vindt ook een hoorzitting plaats. Nadat de Geschillenkamer de verweermiddelen ontvangen heeft of een hoorzitting heeft plaatsgevonden, neemt zij een beslissing. Zij kan verschillende sancties opleggen, waaronder een geldboete, maar zij is niet bevoegd om de betaling van een schadevergoeding toe te kennen. Met andere woorden, de inkomsten uit financiële sancties komen de klager niet ten goede;
3. Inspectie-onderzoek. De Geschillenkamer kan een onderzoek vragen aan de Inspectiedienst. Nadat de Inspectiedienst zijn (aanvullend) onderzoeksrapport aan de Geschillenkamer heeft overgemaakt, wordt dit in het kader van een procedure ten gronde aan de partijen overgemaakt, die de kans krijgen om erop te reageren (zie verder punt D). De Geschillenkamer kan ook – vooral indien uit het inspectieverslag geen ernstige inbreuken blijken – een zaak seponeren (of een onmiddellijke beslissing nemen, overeenkomstig punt 4).

Vaak beperkt de Inspectiedienst het onderzoek niet tot het onderwerp van de klacht en stelt de dienst inbreuken vast buiten de scope van de klacht. De klager kan in een zodanig geval echter enkel verweermiddelen indienen betreffende het luik van het inspectieverslag dat over de klacht zelf handelt en niet over de vaststellingen van de Inspectiedienst die hij buiten de scope van de klacht opwerpt. Op basis van het inspectieverslag en de verweermiddelen van de partijen, neemt de Geschillenkamer een beslissing (zie punt 2 voor wat de aard van deze beslissing betreft);

4. Onmiddellijke beslissing: De Geschillenkamer kan meteen een bepaalde maatregel opleggen, zoals het formuleren van een waarschuwing of het bevelen dat wordt voldaan aan de verzoeken van de betrokkene om zijn rechten uit te oefenen¹⁶. Dit is de zogenaamde “Light

¹² Artikel 57.1. f), AVG.

¹³ Zie arrest van het Marktenhof van 28 oktober 2020.

¹⁴ De Geschillenkamer kan hierbij evident niet in de plaats van de Inspectiedienst treden. Onderzoekshandelingen met een dwingend karakter als bedoeld in art. 66 WOG en 58.1 AVG behoren tot het prerogatief van de Inspectiedienst.

¹⁵ Artikelen 98 & 99 WOG.

¹⁶ Zie artikel 95, §1, 2° t.e.m. 8°, WOG.

Procedure". Zij dankt haar naam aan het feit dat ze de Geschillenkamer toelaat om op een snelle en laagdrempelige manier bepaalde maatregelen te nemen. Niet elke klacht leent zich hiertoe en in de gevallen waarin de Light Procedure niet kan bewandeld worden dient de volledige procedure ten gronde doorlopen te worden (zie hierboven punten 2 & 3, alsook verder punt D).

Een oordeel van de Geschillenkamer in het kader van deze Light Procedure is in principe ook een preliminair oordeel, in die zin dat de procedure na deze beslissing nog kan verder gezet worden (met name op de manier zoals hierboven uiteengezet in de punten 2 & 3, alsook verder onder punt D) indien partijen hierop aansturen.

5. Europese behandeling. De Geschillenkamer kan het dossier aanhangig maken bij een toezichthoudende autoriteit van een andere Europese lidstaat, met name wanneer de klacht een grensoverschrijdende verwerking betreft (zie verder punt E).

D. Welke rol speelt de klager in de procedure ten gronde bij de Geschillenkamer?

Belangrijkste wetgeving¹⁷:

Art. 98 t.e.m. 101 WOG

Interpretatie en toepassing door de Geschillenkamer

Klagers worden door de Geschillenkamer in haar procedure ten gronde in principe als procespartijen beschouwd en dit heeft een dubbele implicatie.

Ten eerste wordt de klager gevraagd om conclusies en/of andere verweermiddelen neer te leggen. Hij kan ook door de Geschillenkamer gehoord worden. Als procespartij kan de klager dus zijn grieven toelichten en motiveren. De Geschillenkamer kan hem daarbij uitnodigen om bepaalde specifieke vragen te beantwoorden of om zijn verweer op bepaalde belangrijke punten uit het klachtdossier te richten .

De Geschillenkamer heeft beslist dat de klacht slechts een 'vertrekpunt' is. Gedurende de procedure kunnen steeds bijkomende grieven worden aangebracht, op voorwaarde dat de verwerende partij de kans krijgt om zich hiertegen te verdedigen¹⁸.

De verweermiddelen van de klager dienen over de inhoud van de klacht te handelen en bijvoorbeeld niet over de aard van de sanctie die de Geschillenkamer volgens de klager dient op te leggen¹⁹. Uiteraard staat het de klager vrij een oordeel te geven over de op te leggen sanctie, maar de Geschillenkamer is niet verplicht om dit oordeel over te nemen en ook niet om de argumenten van de klager betreffende het opleggen van de sanctie te weerleggen²⁰.

¹⁷ Zie bijlage bij deze nota.

¹⁸ Beslissingen nrs. 17/2020 en 41/2020.

¹⁹ Beslissing nr. 81/2020.

²⁰ Dit is bevestigd door het Marktenhof in zijn uitspraak AR/2023/1519 van 8 mei 2024. Het Marktenhof stelt dat uit de toepassing van de artikelen 17 en 18 van het Gerechtelijk Wetboek volgt dat indien de beslissing van de Geschillenkamer geen gevolgen heeft voor de rechtspositie van de klager, deze geen belang heeft bij het instellen van beroep en deze beslissing niet zal kunnen aanvechten. Een klacht over een inbreuk op de AVG zet de tussenkomst van de GBA in gang en is een belangrijk element bij het opsporen van mogelijke inbreuken op de AVG. Aan de andere kant heeft de klager geen belang bij het soort of de zwaarte van de sancties die door de GBA worden opgelegd als er eenmaal een schending is vastgesteld; deze zijn uitsluitend een zaak voor het openbaar ministerie (punten 10 en 11 van het arrest beschikbaar op : <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/arrest-van-8-mei-2024-van-het-marktenhof-ar-1519-beschikbaar-in-het-frans.pdf>).

De klager blijft overigens ook procespartij, ook al heeft de verwerkingsverantwoordelijke intussen het nodige gedaan om de kwestieuze verwerking in conformiteit te brengen met de regelgeving. Dus ook als de inbreuk tot het verleden behoort, loopt de klachtprocedure verder en zal de Geschillenkamer zich uitspreken over het al dan niet bestaan van een inbreuk op een bepaald tijdstip in het verleden. Ook de intrekking van de klacht beëindigt de procedure niet per se²¹.

In sommige gevallen kan de Geschillenkamer beslissen om de rol van de klager strikter af te bakenen. Dit is bijvoorbeeld het geval wanneer het een grensoverschrijdende klacht betreft (zie ook lager punt E) en/of wanneer er een groot aantal klagers in het geding zijn .

In dergelijke complexe dossiers voorziet de WOG niet in een specifieke of aangepaste regeling. De Geschillenkamer beheert deze dossiers door de volgende (tussen)beslissingen te nemen²²: Zij kan een (groot) deel van de klachten seponeren en de procedure verderzetten met een beperkte groep klagers. De Geschillenkamer houdt hierbij rekening met de mate waarin de klagers al dan niet een (on)rechtstreeks persoonlijk belang hebben. Klachten waarin louter een soort van 'signaal' ten aanzien van de GBA wordt gegeven en/of klachten waarin geen eigen subjectief recht wordt afgedwongen of waarin de afdwinging van dit recht duidelijk niet het hoofddoel van de klacht is, worden door de Geschillenkamer geseponerd.

Ten tweede impliceert de erkenning van de klager als procespartij dat de identiteit van de klager in principe aan de tegenpartij bekendgemaakt wordt. Uitzonderlijk kan de Geschillenkamer hier van afwijken, met name wanneer er een ernstig risico bestaat dat de bekendmaking van de identiteit van de klager leidt tot voor hem nadelige gevolgen. In de praktijk blijkt dit in de meeste gevallen evenwel niet evident omdat alle partijen in het geding de kans moeten krijgen om zich te verdedigen. Vaak is het niet mogelijk om uit het dossier alle identificeerbare elementen van de klager te schrappen. Deelname aan hoorzittingen zonder de identiteit van de partijen bekend te maken, is bovendien uitgesloten²³. Desgevallend wordt de klager er door de Geschillenkamer van op de hoogte gesteld dat het niet mogelijk is om zijn klacht te behandelen zonder zijn identiteit bekend te maken en dan wordt hij voor de keuze gesteld: ofwel wordt zijn identiteit alsnog aan de andere partijen bekendgemaakt, ofwel wordt het dossier geseponerd.

De Geschillenkamer onderlijnt tot slot dat, ondanks het feit dat de klager in beginsel als een procespartij optreedt, zij niet verplicht is om uitgebreid/*in extenso* op elk van zijn argumenten te antwoorden (en ook laattijdig aangevoerde argumenten te accepteren). De Geschillenkamer is immers geen rechtbank. De AVG voorziet de klachtenprocedure bij de Geschillenkamer juist als laagdrempelig alternatief voor de gang naar de rechter (zie o.a, art. 77-78 AVG). Indien de Geschillenkamer verplicht wordt om op ieder argument uitgebreid te antwoorden, dreigt zij haar rol niet te kunnen invullen op de manier die de Belgische en de Europese wetgever voor ogen hadden.

Tot slot, de intrekking of het zonder voorwerp worden van een klacht leidt niet per definitie tot het einde van de procedure. Eenmaal de Geschillenkamer is gevat, is zij bevoegd is om in volledige onafhankelijkheid de naleving van de AVG te onderzoeken en te waken over de effectieve toepassing ervan, en dit ongeacht de intrekking van de klacht door de klager of het zonder voorwerp worden ervan²⁴.

²¹ Beslissing nr. 61/2020.

²² Het betreft noodzakelijke (tussen)beslissingen om de werking van de Geschillenkamer in deze complexe dossiers te kunnen vrijwaren en om aldus het nuttig effect van het Europees recht te waarborgen (zie hoger punt A).

²³ Beslissing nr. 80/2020.

²⁴ Beslissing nr. 63/2020.

E. De behandeling van een klacht met betrekking tot een grensoverschrijdende verwerking

Belangrijkste wetgeving²⁵:

Art. 4, punten 16), 22) & 23) AVG, art. 56 AVG & . 60 AVG

Interpretatie en toepassing door de Geschillenkamer

De AVG bevat een speciale regeling voor de behandeling van klachten betreffende “grensoverschrijdende gegevensverwerkingen”²⁶. Indien een dergelijke klacht bij de Geschillenkamer wordt ingediend, zal zij vooreerst een procedure initiëren ter identificatie van de “leidende toezichthoudende autoriteit” en de “betrokken toezichthoudende autoriteiten”. De “leidende toezichthoudende autoriteit” is diegene die het dossier verder ten gronde zal behandelen. Zij houdt hierbij de “betrokken toezichthoudende autoriteiten” uit de andere Europese lidstaten regelmatig op de hoogte van de status van het dossier en – conform het samenwerkingsmechanisme dat in artikel 60 van de AVG is vastgelegd²⁷ – betreft zij hen ook bij het nemen van een eindbeslissing. Communicatie tussen de verschillende toezichthoudende autoriteiten verloopt via het zogenaamde “IMI-systeem”²⁸.

Dossiers waarin voornoemd Europees samenwerkingsmechanisme speelt zijn vaak complex en dit om de volgende redenen:

- Er zijn meerdere nationale toezichthoudende autoriteiten in het geding betrokken en zij zijn elk aan eigen nationale regels onderworpen (die bijvoorbeeld betrekking hebben op de rol van de klager in een handhavingsprocedure en op het gebruik van talen);
- Er zijn meerdere partijen in de procedure betrokken (burgers, verwerkingsverantwoordelijken,...), die in verschillende EU-lidstaten wonen of gevestigd zijn (en die ook hun eigen taal spreken).

Indien de klager in België een klacht heeft ingediend en de GBA betrokken autoriteit is (dus niet de leidende autoriteit), dan beperkt de rol van de Geschillenkamer zich tot enkele bijzonder door de AVG voorziene activiteiten. De Geschillenkamer stelt de klager regelmatig op de hoogte van de voortgang van de klacht (artikel 77.2 AVG) en zij neemt de beslissing indien de klacht is afgewezen of verworpen (artikel 60.8 AVG). Ook kan het belang van de klager een rol spelen bij de afweging of ingevolge artikel 60.4 AVG een relevant en gemotiveerd bezwaar wordt ingediend.

Indien de GBA de leidende toezichthoudende autoriteit is, wordt dezelfde procedure gehanteerd als bij nationale klachten.

De Geschillenkamer stelt vast dat de WOG niet in een specifieke procedure voorziet voor de behandeling van dergelijke types van klachten. Net als bij complexe massaklachten (zie hoger punt D) beheert de Geschillenkamer deze dossiers door de volgende (tussen)beslissingen te nemen²⁹:

- Zij kan een (groot) deel van de klachten seponeren en de procedure verderzetten met een beperkte groep klagers. De Geschillenkamer houdt hierbij rekening met de mate waarin de klagers al dan niet een (on)rechtstreeks persoonlijk belang hebben. Klachten waarin louter een soort van ‘signaal’ ten aanzien van de GBA wordt gegeven en/of klachten waarin geen eigen

²⁵ Zie bijlage bij deze nota.

²⁶ Zie artikel 4, punt 23) AVG.

²⁷ https://edpb.europa.eu/news/news/2018/cross-border-cooperation-and-consistency-procedures-state-play_en.

²⁸ https://ec.europa.eu/internal_market/imi-net/docs/library/fact_sheet.pdf.

²⁹ Het betreft noodzakelijke (tussen)beslissingen om de werking van de Geschillenkamer in deze complexe dossiers te kunnen vrijwaren en om aldus het nuttig effect van het Europees recht te waarborgen (zie hoger punt A).

subjectief recht wordt afgedwongen of waarin de afdwinging van dit recht duidelijk niet het hoofddoel van de klacht is, worden door de Geschillenkamer geseponeerd.

- Zij kan verder tussenbeslissingen nemen betreffende de taal die door de verschillende partijen dient gehanteerd te worden en dit op basis van haar taalbeleid³⁰.

De Geschillenkamer wijst er op dat de procedure bij grensoverschrijdende verwerkingen vaak langer duurt.

Indien een verwerkingsverantwoordelijke zich in een andere lidstaat bevindt, zal het contact met deze vaak plaatsvinden met tussenkomst van de autoriteit in die lidstaat.

Ook zal in een dergelijke situatie het vaak noodzakelijk zijn dat stukken worden vertaald, en zal een eventuele hoorzitting soms in meerdere talen moeten plaatsvinden.

In iedere situatie met een grensoverschrijdende verwerking zal na afloop van de procedure bij de Geschillenkamer een zaak overeenkomstig artikel 60 van de AVG moeten worden voorgelegd aan het één loketmechanisme.

³⁰ <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/nota-talenbeleid-gehanteerd-door-de-geschillenkamer.pdf>.

BIJLAGE – Overzicht van de aangehaalde wetgeving

- Artikel 4, punt 16) AVG: *“hoofdvestiging”*:
 - a) *met betrekking tot een verwerkingsverantwoordelijke die vestigingen heeft in meer dan één lidstaat, de plaats waar zijn centrale administratie in de Unie is gelegen, tenzij de beslissingen over de doelstellingen van en de middelen voor de verwerking van persoonsgegevens worden genomen in een andere vestiging van de verwerkingsverantwoordelijke die zich eveneens in de Unie bevindt, en die tevens gemachtigd is die beslissingen uit te voeren, in welk geval de vestiging waar die beslissingen worden genomen als de hoofdvestiging wordt beschouwd;*
 - b) *met betrekking tot een verwerker die vestigingen in meer dan één lidstaat heeft, de plaats waar zijn centrale administratie in de Unie is gelegen of, wanneer de verwerker geen centrale administratie in de Unie heeft, de vestiging van de verwerker in de Unie waar de voornaamste verwerkingsactiviteiten in het kader van de activiteiten van een vestiging van de verwerker plaatsvinden, voor zover op de verwerker krachtens deze verordening specifieke verplichtingen rusten;”*
- Artikel 4, punt 22) AVG: *„betrokken toezichthoudende autoriteit”*: *een toezichthoudende autoriteit die betrokken is bij de verwerking van persoonsgegevens omdat: a) de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker op het grondgebied van de lidstaat van die toezichthoudende autoriteit is gevestigd; b) de betrokkenen die in de lidstaat van die toezichthoudende autoriteit verblijven, door de verwerking wezenlijke gevolgen ondervinden of waarschijnlijk zullen ondervinden; of c) bij die toezichthoudende autoriteit een klacht is ingediend;”*
- Artikel 4, punt 23) AVG: *“grensoverschrijdende verwerking”*:
 - a) *verwerking van persoonsgegevens in het kader van de activiteiten van vestigingen in meer dan één lidstaat van een verwerkingsverantwoordelijke of een verwerker in de Europese Unie die in meer dan één lidstaat is gevestigd of,*
 - b) *verwerking van persoonsgegevens in het kader van de activiteiten van één vestiging van een verwerkingsverantwoordelijke of van een verwerker in de Europese Unie, waardoor in meer dan één lidstaat betrokkenen wezenlijke gevolgen ondervinden of waarschijnlijk zullen ondervinden.”*
- Artikel 56 AVG:
 - “1. Onverminderd artikel 55 is de toezichthoudende autoriteit van de hoofdvestiging of de enige vestiging van de verwerkingsverantwoordelijke of verwerker competent op te treden als leidende toezichthoudende autoriteit voor de grensoverschrijdende verwerking door die verwerkingsverantwoordelijke of verwerker overeenkomstig de procedure van artikel 60.*
 - 2. In afwijking van lid 1 is elke toezichthoudende autoriteit competent een bij haar ingediende klacht of een eventuele inbreuk op deze verordening te behandelen indien het onderwerp van die zaak alleen verband houdt met een vestiging in haar lidstaat of alleen voor betrokkenen in haar lidstaat wezenlijke gevolgen heeft. (...)*
 - 6. De leidende toezichthoudende autoriteit is voor de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker de enige gesprekspartner bij grensoverschrijdende verwerking door die verwerkingsverantwoordelijke of verwerker.”*

- Artikel 57.1. AVG: *“Onverminderd andere uit hoofde van deze verordening vastgestelde taken, verricht elke toezichthoudende autoriteit op haar grondgebied de volgende taken: (...)*

f) zij behandelt klachten van betrokkenen, of van organen, organisaties of verenigingen overeenkomstig artikel 80, onderzoekt de inhoud van de klacht in de mate waarin dat gepast is en stelt de klager binnen een redelijke termijn in kennis van de vooruitgang en het resultaat van het onderzoek, met name indien verder onderzoek of coördinatie met een andere toezichthoudende autoriteit noodzakelijk is;”

- Artikel 60 AVG:

“1. De leidende toezichthoudende autoriteit werkt overeenkomstig dit artikel samen met de andere betrokken toezichthoudende autoriteiten teneinde tot een consensus proberen te komen. De leidende toezichthoudende autoriteit en de betrokken toezichthoudende autoriteiten wisselen alle relevante informatie met elkaar uit.

2. De leidende toezichthoudende autoriteit kan te allen tijde andere betrokken toezichthoudende autoriteiten verzoeken wederzijdse bijstand overeenkomstig artikel 61 te verlenen, en kan gezamenlijke werkzaamheden ondernemen overeenkomstig artikel 62, in het bijzonder voor het uitvoeren van onderzoeken of voor het toezicht op de uitvoering van een maatregel betreffende een in een andere lidstaat gevestigde verwerkingsverantwoordelijke of verwerker.

3. De leidende toezichthoudende autoriteit deelt onverwijld alle relevante informatie over de aangelegenheid mee aan de andere betrokken toezichthoudende autoriteiten. Zij legt de andere betrokken toezichthoudende autoriteiten onverwijld te hunner beoordeling een ontwerpbesluit voor en houdt naar behoren rekening met hun standpunten.

4. Indien één van de andere betrokken toezichthoudende autoriteiten binnen een termijn van vier weken na te zijn geraadpleegd overeenkomstig lid 3 van dit artikel een relevant en gemotiveerd bezwaar tegen het ontwerpbesluit indient, onderwerpt de leidende toezichthoudende autoriteit, indien zij het relevante en gemotiveerde bezwaar afwijst of het niet relevant of niet gemotiveerd acht, de aangelegenheid aan het in artikel 63 bedoelde coherentiemechanisme.

5. Indien de leidende toezichthoudende autoriteit voornemens is het ingediende relevante en gemotiveerde bezwaar te honoreren, legt zij de overige betrokken toezichthoudende autoriteiten te hunner beoordeling een herzien ontwerpbesluit voor. Dat herziene ontwerpbesluit wordt binnen een termijn van twee weken aan de in lid 4 bedoelde procedure onderworpen.

6. Indien geen enkele andere betrokken toezichthoudende autoriteit binnen de in de leden 4 en 5 bedoelde termijn bezwaar heeft gemaakt tegen het door de leidende toezichthoudende autoriteit voorgelegde ontwerpbesluit, worden de leidende toezichthoudende autoriteit en de betrokken toezichthoudende autoriteiten geacht met dat ontwerpbesluit in te stemmen en zijn zij daaraan gebonden.

7. De leidende toezichthoudende autoriteit stelt het besluit vast en deelt het mee aan de hoofdvestiging of de enige vestiging van de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker, naargelang het geval, en stelt de andere betrokken toezichthoudende autoriteiten, alsmede het Comité in kennis van het besluit in kwestie, voorzien van een samenvatting van de relevante

feiten en gronden. De toezichthoudende autoriteit waarbij de klacht is ingediend, stelt de klager in kennis van het besluit.

8. Ingeval een klacht is afgewezen of verworpen, stelt de toezichthoudende autoriteit waarbij de klacht is ingediend, in afwijking van lid 7, het besluit vast en deelt zij het mee aan de klager en stelt zij de verwerkingsverantwoordelijke ervan in kennis.

9. Indien de leidende toezichthoudende autoriteit en de betrokken toezichthoudende autoriteiten het erover eens zijn delen van een klacht af te wijzen of te verwerpen en voor andere delen van die klacht op te treden, wordt voor elk van die laatstgenoemde delen een afzonderlijk besluit vastgesteld. De leidende toezichthoudende autoriteit stelt het besluit vast voor het deel betreffende de maatregelen inzake de verwerkingsverantwoordelijke, en deelt het mee aan de hoofdvestiging of de enige vestiging van de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker op het grondgebied van haar lidstaat, en stelt de klager daarvan in kennis. Voor het deel waarvoor de klacht in kwestie is afgewezen of verworpen, wordt het besluit vastgesteld door de toezichthoudende autoriteit van de klager, en door haar aan die klager medegedeeld, en wordt de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker daarvan in kennis gesteld.

10. De verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker treft, na in kennis te zijn gesteld van het besluit van de leidende toezichthoudende autoriteit overeenkomstig de leden 7 en 9, de nodige maatregelen teneinde het besluit wat betreft de verwerkingsactiviteiten binnen al zijn vestigingen binnen de Unie te doen naleven. De verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker deelt de door hem met het oog op de naleving van het besluit getroffen maatregelen mee aan de leidende toezichthoudende autoriteit, die de andere betrokken toezichthoudende autoriteiten ervan in kennis stelt. (...)"

- Artikel 77 AVG: *"1. Onverminderd andere mogelijkheden van administratief beroep of een voorziening in rechte, heeft iedere betrokkene het recht een klacht in te dienen bij een toezichthoudende autoriteit, met name in de lidstaat waar hij gewoonlijk verblijft, hij zijn werkplek heeft of waar de beweerde inbreuk is begaan, indien hij van mening is dat de verwerking van hem betreffende persoonsgegevens inbreuk maakt op deze verordening.*
- *2. De toezichthoudende autoriteit waarbij de klacht is ingediend, stelt de klager in kennis van de voortgang en het resultaat van de klacht, alsmede van de mogelijke voorziening in rechte overeenkomstig artikel 78."*
- Artikel 58 WOG: *"Eenieder kan schriftelijk, gedateerd en ondertekend een klacht of een verzoek indienen bij de Gegevensbeschermingsautoriteit."*
- Artikel 60 WOG: *"De eerstelijnsdienst onderzoekt of de klacht of het verzoek ontvankelijk is. Een klacht is ontvankelijk wanneer:*
 - *zij opgesteld is in één van de landstalen;*
 - *een uiteenzetting van de feiten bevat, alsook de nodige indicaties voor de identificatie van de verwerking waarop zij betrekking heeft;*
 - *zij behoort tot de bevoegdheid van de Gegevensbeschermingsautoriteit. (...)"*
- Artikel 94 WOG: *"Eens gevat kan de geschillenkamer:*
 - 1° *een onderzoek vragen aan de inspectiedienst overeenkomstig artikel 63, 2° ;*

2° de inspectiedienst verzoeken om een aanvullend onderzoek te verrichten wanneer de geschillenkamer wordt gevat overeenkomstig artikel 92, 3°;

3° de klacht behandelen zonder uit eigen beweging de inspectiedienst te hebben gevat.”

- Artikel 95 WOG: “§ 1. De geschillenkamer beslist over de opvolging die het geeft aan het dossier en is bevoegd:

1° te beslissen dat het dossier gereed is voor behandeling ten gronde;

2° een schikking voor te stellen;

3° de klacht te seponeren;

4° waarschuwingen te formuleren;

5° te bevelen dat wordt voldaan aan de verzoeken van de betrokkene om zijn rechten uit te oefenen;

6° te bevelen dat de betrokkene in kennis wordt gesteld van het veiligheidsprobleem; 7° het dossier over te dragen aan het parket van de procureur des Konings te Brussel, die het in kennis stelt van het gevolg dat aan het dossier wordt gegeven;

8° geval per geval te beslissen om haar beslissingen bekend te maken op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit. (...)”

- Artikel 98 WOG: “Wanneer de geschillenkamer beslist dat het dossier gereed is voor behandeling ten gronde, stelt zij onverwijld de betrokken partijen per aangetekende zending in kennis van de bepalingen zoals vermeld in artikel 95, § 2, alsook van:

1° de mogelijkheid om alle communicatie omtrent de zaak elektronisch te aanvaarden;

2° de mogelijkheid om hun verweermiddelen in te dienen en om te verzoeken om gehoord te worden;

3° de mogelijkheid om alle stukken die zij nuttig achten bij het dossier te voegen.”

- Artikel 99 WOG: “De geschillenkamer nodigt de partijen uit om hun verweermiddelen in te dienen.”

- Artikel 100 WOG: “§ 1. De geschillenkamer heeft de bevoegdheid om:

1° een klacht te seponeren;

2° de buitenvervolginstelling te bevelen;

3° de opschorting van de uitspraak te bevelen;

4° een schikking voor te stellen;

5° waarschuwingen en berispingen te formuleren;

6° te bevelen dat wordt voldaan aan de verzoeken van de betrokkene om zijn rechten uit te oefenen;

7° te bevelen dat de betrokkene in kennis wordt gesteld van het veiligheidsprobleem;

8° te bevelen dat de verwerking tijdelijk of definitief wordt bevroren, beperkt of verboden;

9° te bevelen dat de verwerking in overeenstemming wordt gebracht;

10° de rechtzetting, de beperking of de verwijdering van gegevens en de kennisgeving ervan aan de ontvangers van de gegevens te bevelen;

11° de intrekking van de erkenning van certificatie-instellingen te bevelen;

12° dwangsommen op te leggen;

13° administratieve geldboeten op te leggen;

14° de opschorting van grensoverschrijdende gegevensstromen naar een andere Staat of een internationale instelling te bevelen;

15° het dossier over te dragen aan het parket van de procureur des Konings te Brussel, die het in kennis stelt van het gevolg dat aan het dossier wordt gegeven;

16° geval per geval te beslissen om haar beslissingen bekend te maken op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit. (...)"

- Artikel 101 WOG: *"De geschillenkamer kan beslissen om een administratieve boete op te leggen aan de vervolgte partijen volgens de algemene voorwaarden bepaald in artikel 83 van de Verordening 2016/679".*
- Artikel 220 WVG: *"§ 1. De betrokkene heeft het recht om een orgaan, een organisatie, of een vereniging zonder winstoogmerk de opdracht te geven een klacht namens hem in te dienen en namens hem de administratieve of gerechtelijke beroepen uit te oefenen, hetzij aan de bevoegde toezichthoudende autoriteit, hetzij aan de rechterlijke macht als bepaald in de bijzondere wetten, het Gerechtelijk Wetboek en het Wetboek van strafvordering.*

§ 2. Bij de geschillen voorzien in paragraaf 1, moet een orgaan, een organisatie of een vereniging zonder winstoogmerk :

1° op geldige wijze zijn opgericht in overeenstemming met de Belgische wetgeving;

2° rechtspersoonlijkheid bezitten;

3° statutaire doelstellingen van openbaar belang hebben;

4° actief zijn op het gebied van de bescherming van de rechten en vrijheden van de betrokkenen in het kader van de bescherming van de persoonsgegevens en dit sedert ten minste drie jaar.

§ 3. Het orgaan, de organisatie of vereniging zonder winstoogmerk bewijst door de voorlegging van haar activiteitenverslagen of van enig ander stuk, dat zijn activiteit minstens drie jaar effectief is geweest, dat het overeenstemt met haar maatschappelijk doel en dat deze activiteit betrekking heeft op de bescherming van persoonsgegevens."